

18 Μαΐου 2011

Μια Ελένη στο Γηροκομείο Αθηνών (της Ρέας Βιτάλη)

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

«Γεννήθηκα στη Σμύρνη.

Τους γονείς μου τους έσφαξαν και τους δύο. Εμένα μ' έβαλαν σ' ένα καράβι για τη Θεσσαλονίκη. Συγκεκριμένα κατέληξα στο ορφανοτροφείο Μέλισσα.

Κοίτα παιδί μου, τι είχε γραμμένο η μοίρα για μένα!

Να περάσω τα παιδικά μου χρόνια σε ορφανοτροφείο και τα γεράματα σε γηροκομείο!

Καλά που γνώρισα τον άνδρα μου, που σεβάστηκε τις πληγές μου κι έτσι υπάρχει στη ζωή μου κι ένα φωτεινό διάλειμμα.

Αλλά έφυγε νωρίτερα από μένα δυστυχώς». Αυτά τα λόγια της κυρίας Ελενίτσας, μας καθήλωσαν. Όπως και το χαμόγελο με το οποίο τερμάτιζε κάθε φράση της όσο τραγική κι αν ήταν... Σαν μια άνω τελεία αξιοπρέπειας.

Άλλωστε η κυρία Ελενίτσα ήταν πέρα από αξιοπρεπής, κεφάλτη, χαριτωμένη, τσαχπίνα...Σμυρνια. Μια γιαγιά σκέτη γλύκα! ([περισσότερα...](#))